

1248

Nr.
van het arrest

Nr. 661 P 96
van het parket

ARREST

Het Hof van Beroep zettelende te Antwerpen,
10e kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest :

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen :

gepensioneerde
geboren te
wonende te
Nederlander

beklaagde

beklaagd van :

te

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der
wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van
de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw,
gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet
van 22 december 1970, zonder voorafgaande
schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van
het College van Burgemeester en Schepenen, als
eigenaar die de opstelling van een vaste of
verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of
gedoogd

op het onroerend goed gelegen te
gekadastréerd als
met een globale oppervlakte van 1845 m² af-
gondom van

de hiernavermelde werken in artikel
44 omschreven, van 27 april 1993 tot 3 juni 1994
te hebben instandgehouden
- een houten woning van 8,3 bij 8,8 m die perma-
nent bewoond wordt.
- een houten garage van 4 bij 9,8 m

Gezien het bewijs van overschrijving van de
dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der
Hypotheken kantoor te d.d. 22
augustus 1995

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op
- 7 mei 1996 door BEKLAAGDE tegen al de beschik-
kingen

- 7 mei 1996 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen
al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 3
rechters op 22 april 1996 door de correctionele
rechtbank van Antwerpen, 25e bis kamer, dewelke
als volgt heeft beslist :

VEROORDEELT beklaagde tot een geldboete van HONDERD FRANK

Verplicht veroordeelde tot het betalen van een bijdrage van 10,- frank en verwijst hem tot
de kosten van het geding belopend op 2.501,- frank;

Verplicht elke veroordeelde tot betaling van een vergoeding van 1.000,- frank, bij toepas-
sing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het
Koninklijk Besluit van 23 december 1993;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet
van 24.12.1993 de geldboete van 100 frank vermeerderd is met 1490 decimes per frank
en de bijdrage van tien frank vermeerderd is met 1990 decimes per frank, zodat die geld-
boete 15.000 frank die bijdrage 2.000,- frank bedragen;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden,
bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op
een maand voor de geldboete van 100,- frank;

Beveelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden binnen een termijn van EEN JAAR te rekenen vanaf heden en dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, vermindert met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter; dit alles onder verbeuring van een dwangsom van DUIZEND (1.000) frank per dag;

Beklaagde wordt vertegenwoordigd door Mr. _____ en Mr. _____
beiden advocaat bij de balie van _____

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord beklagde _____ in zijn middelen van verdediging;
ontwikkeld door mr. _____ en _____ advocaten bij de balie
te _____

Gelet op het bestreden vonnis van de correctionele rechtbank te
ANTWERPEN d.d. 22 april 1996;

Overwegende dat dit Hof de behandeling van de zaak ter terechtzitting
van 10 april 2002 ab initio heeft hernomen wegens de gewijzigde
samenstelling van de zetel;

Overwegende dat de naar vorm en termijn regelmatig ingestelde hogere
beroepen van beklagde en het Openbaar Ministerie ontvankelijk zijn;

* * *

1. Overwegende dat de omschrijving van de tenlastelegging dient
aangevuld te worden met :

de feiten strafbaar gesteld zijnde door de artikelen :
44, 64, 65 en 69 van de toenmalige wet van 29.3.1962,
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw,
42, 66, 68 en 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van
22.10.1996 tot coördinatie van de wet van 29.3.1962,
vanaf 1 mei 2000, en thans strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146,
147, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het Decreet
van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999); zoals gewijzigd door de artikelen
16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26.4.2000 (B.S.
29.4.2000);

Overwegende dat beklagde, vertegenwoordigd zijnde, ter terechtzitting
van dit Hof d.d. 10 april 2002 in kennis werd gesteld van deze
actualisatie zodat hij zich met kennis van zaken heeft kunnen
verdedigen;

Overwegende dat door de aangebrachte actualisering der tenlastelegging
de feiten die er op betrekking hebben en die het voorwerp uitmaken van
de ingestelde vervolgingen niet gewijzigd worden;

2. Overwegende dat de verjaring van de strafvordering rechtsgeldig werd gestuit door de vordering van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van dit Hof d.d. 2 maart 1999;

3. Overwegende dat door de elementen van het strafdossier die aan de beoordeling van het Hof voorliggen, en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan, de schuld van beklaagde aan de feiten van de tenlastelegging, zoals geactualiseerd, bewezen is gebleven;

Overwegende dat zulks blijkt uit de initiële verklaring van beklaagde zelf alsmede uit het gegeven dat de notariële akte van aankoop d.d. 28 januari 1992 waarin een passage voorkomt die betrokkene in feite wijst op de stedenbouwkundige aspecten van zijn aankoop "ook al voldoen de gebouwen niet aan de stedenbouwkundige voorschriften", zodat beklaagde terzake verwittigd was;

Straftoemeting

Overwegende dat de bewezen verklaarde feiten, zoals geactualiseerd, zich in hoofde van beklaagde vermengen als zijnde gepleegd met eenzelfde misdadig opzet;

Overwegende dat de beklaagde ter terechtzitting van 10 april 2002 om het voordeel van de opschorting verzocht;

Overwegende dat beklaagde vroeger nog geen enkele veroordeling opliep tot een criminele straf en, op het ogenblik van het plegen van de feiten, nog geen definitieve veroordeling tot een hoofdgevangenisstraf van zes maanden en de feiten niet van aard schijnen te zijn dat ze moeten gestraft worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan 5 jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf;

Dat het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verdienen is, gelet op het straffeloos gerechtelijk verleden van beklaagde, zodat de hoop gewettigd is dat deze niet zal hervallen en deze maatregel van aard is om de sociale integratie niet in het gedrang te brengen;

Overwegende dat het past om de termijn gedurende dewelke de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt gelast, te bepalen op drie jaar;

Overwegende dat beklaagde dient verplicht te worden tot betaling van een vergoeding van 25 euro, in toepassing van art. 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001;

Overwegende dat het Hof de beoordeling van de herstellvordering afsplitst van deze op louter strafrechtelijk gebied;

OM DIE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak opzichts beklaagde;

Gelet op de artikelen :

2, 11 tot 14, 16, 24, 31 tot 37 en 41 wet 15 juni 1935,
162, 185, 190, 194, 210, 211 wetboek straffvordering,
21 tot 26 wet 17 april 1878, gewijzigd door de wetten van 30 mei 1961,
24 december 1993, 10 juni 1998 en 11 december 1998;
91 K.B. 28.12.1950, gewijzigd bij K.B. van 23.12.1993 en K.B.
11.12.2001;
1, 2, 3, 7, 65 straffwetboek,
1, 3 en 6 wet 29.6.1964, wet 10.2.1994 en wet 22.3.1999,
2, 3 en 4 wet 26 juni 2000;
44, 64, 69 van de toenmalige wet van 29.3.1962,
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw,
42, 66, 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van 22.10.1996
tot coördinatie van de wet van 29.3.1962,
thans strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 160, 161,
171, 197, 198 en 204 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei
1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni
1999), zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet
van de Vlaamse Raad van 26.4.2000 (B.S. 29.4.2000);

Ontvangt de hogere beroepen van beklaagde en het Openbaar
Ministerie;

Zegt voor recht dat de zaak ter terechtzitting van dit Hof d.d. 10 april
2002 ab initio werd hernomen wegens de gewijzigde samenstelling van
de zetel;

Stelt vast dat wat de strafbaarstelling van de tenlastelegging betreft, deze
geactualiseerd worden zoals voormeld;

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlastelegging, zoals
geactualiseerd;

Verleent aan beklaagde wegens de bewezen feiten het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden;

Legt aan voornoemde beklaagde een vergoeding op van 25 euro;

Zegt dat de beoordeling van de herstellvordering thans wordt afgesplitst teneinde op een later tijdstip beoordeeld te worden;

Houdt de beslissing nepens de kosten aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
TIENDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN op
18 SEPTEMBER 2002.

Waar aanwezig waren :

Voorzitter,
Raadsheer,
plaatsvervangend Raadsheer,
Advocaat-generaal,
Griffier.